

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

1/2010

Na rozhraní 2009 a 2010

Vždy, kdykoliv listuji v našem Zpravodaji, tak mě to doslova nutí poděkovat těm, kteří stáli u založení SČVP. Kolik jsme se dozvěděli zajímavých událostí, kolik se nám toho potvrdilo o čem jsme jen slyšeli. Jak je to zajímavé a krásné, že mnozí lidé prožili podobné události, o kterých teď píše jiní. V posledním čísle píše krajan Ladislav Opočenský, jak pochodovali za zpěvu českých, polských, ukrajinských či ruských písní. Krásné je, jak to udivilo Polku, která to hodnotila slovy: „Bože kochany, jaka to armia“ když zpívají takové písničky.

Na takové překvapení Poláků rád vzpomínal Václav Vrla. Nevím již do kterého polského města pochodovali. Ihned se rozhodli, že zapívají „O mój rozmarynie rozwijaj sie“ a když to vyjde tak ještě „Wojenko, Wojenko...“.

Hned z prvních domků vybíhali lidé, ženy spínaly ruce a volaly: „Matko Boska Czestochowska naši ida“. Když se útvar zastavil, nebo zpomalil, Poláci si všimli, že vojáci nemají na lodičkách orlíčky. Jeden přišel s otázkou. „Psia kość, do cholaw jasnej, jak jest to możliwe chłopcy za miast orzelków macie na furazerkach jakieś pieski.“ Naši hoši mu řekli, že jsou Čechoslováci a oni konkrétně Češi z Volyně, aby mu to přiblížili řekli, že z Kresów Wschodnich. Lidové řečeno, Poláci z toho byli tumpachovi a nestačili se divit, že ti Češi mluví zrovna jako oni.

V tomto čísle mě zaujal také článek krajaneky A. Bílkové-Šotolové o Ozeránech Českých. Píše tam o zavražděných Polácích. Zřejmě jde o bohatou polskou rodinu Biernackich z Ozerán Ślachteckých (Jeziorany Szlacheckie). O té hrůze jsem slyšel vyprávět Marii Kafkovou (v Ozeránech Mánu Machovou). Ještě dnes se při tom chvěje, jaká to byla hrůza, když je banderovci donutili, aby se tam šli podívat. Tehdy jim řekli, že jakmile budou Polákům pomáhat, tak to s nimi také tak dopadne.

Poláci v knize „Okrutna przestroga“ vděčně vzpomínají na pomoc Čechů v Ozeránech Českých, hlavně na rodinu Kopeckých. Jeden vzpomíná na kamaráda Šotolu, kterého banderovci donutili kroužit provazy, kterými svazovali Poláky. Druhý z pamětníků se podivuje, proč se ti Poláci nebránili, když mezi nimi byli i statní muži. Jistě měli i zbraň. Končí to tím, že asi nechtěli ublížit Čechům. Je zajímavé, že bandité tam u nás, když spáchali zločin, tak Češi to museli po nich douklidit. Když povraždili Židy v pískovně nedaleko Kupičova, tak to jen leda byle pohodlilo, protože je více zajímalo co po těch Židech zbylo. Pak, po několik podvečerů to museli rádně zasypávat čeští hoši!

Kdyby nebylo založeno SČVP, asi těžko bych se dověděl, proč jednou ve věznicí v Mostě došlo k hromadné návštěvě. Vždy, když rodiče nebo někdo z rodiny přinesl balíček, tak to dotyčným, za asistence bachaře to předal bez

jakýchkoli debat. Jednou nás zavedli do společné místnosti a tam vpustili naše rodiče. Nikdo nenaslouchal, co mezi sebou mluvíme. Tehdy jsem tatínkovi sdělil, že dole pod kredencem je schovaná pistole.

Při té hromadné návštěvě zřejmě některá pozorná manželka přinesla i něco ostřejšího. Proto také asi z některé cely, zvláště ze společné, se neslo: „Měsíček za mraky už sa s'ahuje...“. Někde dokonce „Rozpriahaly chlapi koni...“ o těch sprostých raději nepiši. Po šedesáti letech jsem se dozvěděl, že vlastně to způsobila návštěva Irenky Malínské, která v uniformě přišla navštívit bratra Ládu. Ona by o tom mohla říci více.

Díky vám, kteří jste u kormidla SČVP, se podařilo prosadit pravdu o Čechích z Volyně. Konečně Dukla je prezentována taková, jakou skutečně byla a kdo přinesl tolik obětí. Kolik za tu dobu bylo postaveno a odhaleno památníků a bust. Ve Zpravodaji bylo připomenuto mnoho osobností z řad Volyňáků, našich přátel a sympatizantů. Bohužel, na jednoho z největších, Jindřicha Duška, si nikdo nevzpomněl! Je možné, že vy, studenti ze Žatce, o které se tolik staral, jste na něj zapomněli? Náš přítel, Jindřich Dušek, věnoval Volyni podstatnou část svého života!

Václav Kytl,

v Mašově 29. prosince 2009.

Křest knihy

„A smrt byla na dosah“

Ráda bych tímto příspěvkem zprostředkovala našim čtenářům Zpravodaje akci křest knihy „A smrt byla na dosah“, kterou iniciovala Asociace nositelů legionářských tradic ANLET a autorem je plk. Ing. Jan Vondráček.

Na akci, kterou realizoval sám autor, bylo pozváno sedm žen-volyňských Češek, příslušnic Svobodovy armády, jejichž vzpomínky a vyprávění jsou obsahem dotyčné knihy.

Dne 10. 12. 2009 v 18.00 hodin v salonku hotelu DUO v Praze 9 nás šest ze sedmi pozvaných žen obklopila slavnostní atmosféra, kterou vytvořili přátelé pečlivě připravené akce a umocnili pozvání hosté, jimiž byli mimo členů předsednictva CV SČVP, předsedy Oldřicha Rejchrt a jednatele CV Ing. Jiřího Hofmana, hejtman Středočeského kraje MUDr. David Rath, členka Evropského parlamentu Ing. Jana Bobošíková, dcera generála Ludvíka Svobody prof. Zoa Klusáková, nakladatel Karel Petřík a další.

Setkání spolubojovnic, které se většinou znaly, ale dlouho se spolu neviděly, bylo velmi milé a plné dojmů.

Začátek akce ohlásila koordinátorka Jindra Svitáková a slova se ujali ve velmi výstižných projevech hejtman Středočeského kraje MUDr. David Rath, za jehož podpory mohla být kniha vydána, dále promluvil plk. Ing. Jan Vondráček, kdy v závěru zdůvodnil, že jeho snahou bylo

seznámit čtenáře s osudy volyňských Čechů i formou rozhovorů a vyprávění volyňských žen v armádě, aby zachoval autentičnost událostí. Dále pak promluvil jednatel předsednictva SČVP Ing. Jiří Hofman, který stručně informoval o významu akce a nakonec za nás, ženy, promluvila přímo a věcně všem známá a neúnavná aktivistka paní plukovnice v. v. Irena Malínská.

Následoval akt křtu, který provedli hejtman Středočeského kraje MUDr. David Rath, jednatel předsednictva Celostátního výboru SČVP Ing. Jiří Hofman, ne sice „svěcenou“ vodou, aby knihu nepoškodili, ale přestřihnutím stužky-trikolory, kterou byla kniha převázaná. Stužku potom doktor Rath rozstříhal na dílky a věnoval je hrdinkám knihy, které ještě byly obdarovány kyticemi krásných růží.

V dalším aktu následoval přípitek šampaňským vínem, gratulace, předání knihy ženám daru nakladatele pana Karla Petříka a podepisování knih dle přání zájemců. Tuto část programu zpestřila podporuice Helena Křikavová-Albrechtová svým známým komediálním přednesem humorné básně o tom, jak šel život kolem, za což Helenka sklídila bohatý aplaus. Pak již byl hlavní program ukončen a následovalo bohaté pohoštění u tzv. švédského stolu.

Byla to pěkná, mimořádně překvapivá akce vzhledem k tomu, že se té cti prezentace v knize dostalo jen několika ženám, je nutno dodat, že volyňských Češek bylo v armádě přes 420 s obdobným životopisem, jako má těchto symbolických sedm žen. Mimo ty, které z nejrůznějších důvodů nemohly odejít na frontu, nesly těžký úkol udržení chodu života rodiny i zásobování bojujících na frontě v těch známých apokalyptických podmínkách nacionálních vášní, nenávisti a vyvražďování celých rodin, o čemž se ve vzpomínkách žen hovoří.

Otázku osudu a hrdinství vyjádřil autor v předmluvě slovy "Hrdinou se člověk nerodí, tím se stává svými životními postoji a vykonanými skutky. Pravděpodobně jde o množinu okolností, které jsou v daném časovém úseku podloženy událostmi".

Knih se stala specifickým dokumentem Historie volyňských Čechů. V. Suchopárová

M. Sýkorová-Šircová, Slávka Altmanová-Ficková, Jan Vondráček, H. Křikavová-Albrechtová, ing. J. Hofman, J. Jiráková-Křížková, p. Bobošíková, Irena Malínská-Smídová, Věra Suchopárová-Skřivánková.

Společenská událost draní peří

Na první pohled by se zdálo, že draní peří ve volyňských rodinách bylo banální záležitostí. Je přece známo, že na venkově se peří dralo vždycky a nejen na Volyni. Volyňské draní peří bylo určitě specifické a to hned z několika důvodů. Předně stmelovalo naše krajany na vesnicích, upevňovalo sousedské vztahy a mnohdy bylo významné i kulturně. Bez nadsázky lze říci, že na toto období draní peří se těšily ženy, ale i muži, a v neposlední řadě i děti.

Ženy hospodyňky si při této činnosti mnohdy vyměňovaly zkušenosti, pokud jde o vaření, pečení, háčkování, pletení, výchovy dětí apod. Muži v zimním období a pracovním klidu se scházeli, pokud to prostory domu dovolovaly, společně se ženami, kde v ústraní „mastili karty“, obyčejně daru. Pokud se draní peří při větším množství protahovalo na více hodin, podávala se svačina či večeře, která v sedláckých rodinách měla charakter bohatého a dobrého pohoštění, hlavně po předvánočních a povánočních zabijačkách. Nikdy nechybělo dobré domácí víno z jablek, či jiných zahradních plodů, ale také výborná volyňská samohonka, dvakrát více pálená.

Na stolech nechyběly domácí výrobky jako tlačenka, uzené maso, klobása, jitrnice, pečené maso apod. Pokud se podávala káva, nikdy nechyběla buchta, zákusek, štrúdl či výborný koláč. To byl také důvod, proč se na draní peří těšily také děti. A co více, děti vyslechly mnohé drby, povídky a vyprávění. V některých rodinách byl zažit velmi dobrý zvyk, kdy některý z dědečků či babiček, kteří na draní peří dobře neviděli, předčítali z českých časopisů a knížek došlých z Čech, jako byly knihy červené knihovny-milostné romány, ale hlavně z bohatého časopisu „List paní a dívek“. Byl to velmi oblíbený časopis, kde bylo pro každého něco. Hospodyňky, chovatele, pěstitelé, zajímavosti ze světa i z Čech, ale také pro děti, kde paní redaktorka Marie Voříšková přispívala krásnými obrázky a veršovaným povídáním o „Puntovi a Kiki“ a jejich cestách do Afriky až po Severní pól. Moje teta Emilie Chmelíková, vášnivá a vzdělaná čtenářka, všechny ročníky časopisu uchovávala a každý ročník nechala odborně „svázat“ s pevnými deskami a tím vznikly krásné a žádané knihy pro budoucí generace. Jako synovci tedy dostalo se mi cti, že jeden výstik ročníku 1937 a 1938 dala také mně. Z dárku jsem měl obrovskou radost a do dnešního dne dar uchovávám. Je jen škoda, že tím, že jsem svazky dost půjčoval známým, se dost poškozovaly a někteří „dobráci“ dokonce vystříhovali recepty, vzory pro pletení apod., což jsem s politováním zjistil, když jsem si zase svazky prohlížel.

Mnohá vyprávění draček peří jsem si jako zvědavý kluk zapisoval do sešitu, který rovněž uchovávám, kde jsou stručně uvedeny i historky, které nelze publikovat. Rodiče asi z důvodů značného zaneprázdnění neměli čas si můj sešitek přečíst a zlikvidovat.

Rád bych mnohé z vyprávění a povídek postupně uvedl i pro naše čtenáře a určitě mnozí z dosud žijících pamětníků rádi se mnou zavzpomínají. Věřím, že naše milá redakce umožní postupně tyto povídky uvést.

Mgr. Jiří Holubička

Na vaše povídky se těšíme, děkujeme za ně a rádi je uveřejňujeme redakce

Dravci na Volyni

Volyně není jen mírně zvlněná rovina, posetá většími nebo menšími lesíky a hájky, ale i řadou měst, vesnic a hlavně samotami místně nazvanými chutory. Volyně doplňovala řada řek, říček a místních jezer. Sever Volyně byl typický rozsáhlými jehličnatými lesy, které ve složitých válečných letech skýtaly ochranu partyzánským skupinám a jednotlivcům.

Neodmyslitelnou součástí Volyně je její fauna. Především ptáci, volně v přírodě žijící zvířata a vodní živočichové.

Ve svých vzpomínkách bych se chtěl vrátit k zvláštnímu druhu fauny, žijící na Volyni a to byli dravci. S dravci jsme se setkávali ve vzduchu, na zemi a ve vodě. S některými z nich jsme se setkávali velmi často a stali se součástí našeho života.

Z dravců ve vzduchu to byli jestřábi, sova a sýčkové. Na zemi lišky, lasičky, kuny a tchoři. V lesích severu Volyně se ještě v omezeném množství vyskytovali vlci. Ve vodě potom dravce zastupovala štika.

Největšími, lépe řečeno nejčastějšími návštěvníky sídlišť byli jestřábi a všichni dravci pohybuji se po zemi.

Nejbystřejší a nejdrežší byly lišky. Tito dravci páchali velké škody především v chovné drůbeži. Také hnízdící ptáci a zvířata na zemi byli jejich snadnou kořistí.

S liškami jsme měli časté, i když někdy kuriózní setkání. V oblasti, kde jsem prožíval mládí, se lišky staly součástí chlapeckých výletů a hrátek. Vzpomínám na jednu kuriózní situaci. V přístavbě stodoly, kde byl i kurník, pracoval náš příbuzný. Najednou zpozorněl, nedaleko usedlosti se ozývaly zvuky, podobné dětskému náruku jak aj aj. Domníval se, že někdy napadl dítě. Okamžitě popadl sekeru a vyběhl ven a utíkal směrem k náruku domnělého dítěte. Po uběhnutí několika desítek metrů zpozoroval, že nárek se vzdaluje. Nepoznal v obilí žádný pohyb, jen známé zvuky. Nakonec mu došlo, že se jedná o zvláštní štěkot lišky. Liška, která se drze ve dne přibližovala ke kurníku, zpozorovala, že je tam člověk a proto ten štěkot.

Jako mládí chlapci jsme často navštěvovali blízký lesík, kde lišky měly své nory. Každá nora měla nejméně dva únikové východy. I přes snahu vykopat lišku, nikdy se nám nepodařilo ji chytnout. Nakonec byly tak drzé, že si vyhloubily nory v blízkosti usedlosti.

Nájezd lišek byl někdy velmi nepřijemný. Jednou dokonce liška zničila celé stádo mladších hus, které byly v ohradě. Postupně je zadávala a vynesla do blízkého brambořiště. Při této akci nedbala ani na zuřivý štěkot přivázaného psa. Přesto způsobil poplach, na který jsme reagovali, žel pozdě. Jen jsme nacházeli jednotlivé husy ve vzdálenosti 20-30 m od sebe. S posledním úlovkem liška zmizela v lesíku. I jestřábi způsobovali poplach a úprk chovné drůbeže ze dvora a zahrady. Obvykle se snesl nevidanou rychlost k zemi a po uchopení kořisti zmizel. Drůbež se stávala stále ostražitější. Na signál, že se blíží nebezpečí, drůbež okamžitě odběhla do krytu. Útok jestřába potom šel do prázdna.

Nepřijemnými dravci byli také kuny a tchoři.

Nelze pominout ani domestikované dravce, a to byli toulaví psi, kteří ve smečkách působili vážné škody. Byli také nebezpeční i pro lidi.

Některá zvířata byla nakažena vzteklinou. Každý z nás, kluků a dospělých byl poučen jak

poznat vzteklou lišku nebo psa. U lišek to byla ztráta plachosti před člověkem a u psů potom hlava schýlená dolů, slintání a již zdaleka rozpoznatelná ohánka, svěšená dolů mezi zadní tlapy. To bylo vážné nebezpečí, které jsme od mládí respektovali.

Dravci ve vzduchu, na zemi a ve vodě byli neodmyslitelnou součástí našeho života na Volyni. Pokusy odchytnout lišku a tchoře a plašit útočící jestřáby, to byl jeden ze způsobů zábavy kluků žijících na samotách.

Každá vzpomínka na Volyni, na život v této oblasti, je spojena s působením dravců a na setkání s nimi. I to byla Volyně.

Miroslav Novák in memoriam

Zprávy z regionů

Z regionu Litoměřice

Oznámení:

SCVP region Litoměřice oznamuje všem členům, že v pátek dne **5. března 2010 od 10.00 hodin** se koná Výroční členská schůze v restauraci Koliba u Výstaviště Zahrada Čech. Srdečně všechny zve výbor regionu.

Za region Litoměřice D. Zelenková, jednatelka

Region Praha

Masopustní setkání

Rok s rokem se sešel a Masopust je opět zde. Pražský region tradičně pořádá Masopustní setkání, na které srdečně zve naše členy a přátele z jiných regionů. Ze zkušenosti z minulých let víme, že naši členové jsou potěšeni, když k nám přijedou hosté a tito k nám jezdí už mnoho let a cítí se u nás jako doma mezi svými. Masopustní setkání pořádáme letos **12. února v budově Obce legionářské ve 4. Poschodí, Praha 2, Sokolská 33**. Dostanete se k nám metrem linkou C na zastávku I. P. Pavlova. Těž tramvaji č. 6, 10, 16, 22. Začátek setkání v **11.00 hodin**, ale ti, kteří přijedou dříve, mohou přijít již po příjezdu. Jako vždy počítáme s teplým jídlem, výběr mezi kávou a čajem a bez dobrého vína se Masopust neobejde. Pro zpestření pořádáme také tombolu z dárek, které donesete. Bude vítána nějaká ta dobrota z vlastní výroby. Přijďte mezi nás, abychom společně prožili v přátelské společnosti příjemnou chvíli pospolu. Nezapomeňte donést s sebou dobrou náladu!

Příhlášky a příspěvek – prozatím ještě tradiční, 150 Kč na osobu zasílejte nejpozději do 8. února t. r. na adresu: Irena Malínská, Vraňanská č. 4, 181 00 Praha 8.

Telefon č. 233 552 994, volejte raději ve večerních hodinách.

Srdečně zve a těšíme se na Vás.

Za region Praha Ing. Ludvík Engel,
vedoucí regionu

Upozornění: Pravidelné schůzky regionu Praha jsou vždy poslední středu měsíce od 13.00 hod. Místnost setkání otevřena již ve 12.00 hod.

Přesná data schůzek byla uvedena ve Zpravodaji č. 10/2009. Vedoucí regionu

Plánovaný zájezd na Volyni

Region-Praha pořádá ve dnech 1.-6. června 2010 r. autobusový zájezd na Volyni. Ubytování a polopenze bude zajištěna v hotelu Dubno v m. Dubno. Hotel je po generální rekonstrukci a jsou tam 2, 3 a asi 2 pokoje 4 lůžkové. Počítáme s paprskovitými výlety do Č. Malina, kde položíme věnec u pomníku obětem tam pohřbeným. Dále navštívíme Luck, Rovno, Počajev, Mlynov, a pamětihodnosti a muzeum těchto měst, také v Dubně zámek

Wišnovčeckých. Počítáme s 1 dnem k návštěvě známých a svých rodičů. Je nutno mít s sebou platný cestovní pas a potvrzení o cestovním pojištění.

Cena zájezdu bude vykalkulována dle místních cen a ceny autobusu. Vzhledem k tomu, že se zvýšily ceny potravin a pohonných hmot na Ukrajině, počítáme s cenou 5000-5500 Kč. Pokud budete mít zájem o zájezd, zašlete přihlášky do konce dubna, poté obdržíte přesné pokyny a program. Dodržte, prosím, termín, abychom věděli, zda se počet zájemců naplní.

Přihlášky zasílejte na adresu: Irena Malinská, Vraňanská 4, 181 00, Praha 8, tel. 233 552994 (ve večerních hodinách)

Vedoucí regionu Praha, Ing. Ludvík Engel

Názor mladých čtenářů

V poslední době se ozývají hlasy, že ve Zpravodaji uveřejňujeme články jen ze vzpomínek a válečného období. To prý mládež odsluzuje. Ano, je tomu tak, otiskujeme to co nám členové posílají. Naše Sdružení je apolitické a proto nepíše o událostech, které snad jsou zajímavé, ale většinou jsou napojeny na politiku. Byli bychom moc rádi, aby ti, kterým se náplň Zpravodaje nezamlouvá, - zaslali články, které sami považují za vhodné. Budeme jim velmi vděční. Redakční rada a redaktorka

NAŠI JUBILANTI ...

Region Žatec

Leden 2010

75 let Antonie Černá, Žatec. 75 let Václav Novák, Blšany. 81 let - Helena Koppová, Sířem. 81 let Vladimír Valenta, Podbořany. 81 let, Vladimír Pilař, Rvenice. 82 let MUDr. Václav Balahura, Žatec. 83 let Věra Ketnerová, Žatec. 83 let Helena Svobodová, Sířem. 83 let Radislav Vodrážka, Louny. 84 let Antonie Řadová, Blšany. 85 let Václav Hajný, Žatec.

85 let Lýdie Týřlová, Žatec. 86 let Olga Berková, Žatec. 86 let Libuše Klígllová, Žatec. 84 let Ing. Václav Peříček, Podbořany. 86 let Miroslav Bernát, Volevčice. 88 let Václav Mezenský, Chrástany. 91 let Marie Pelantová, Malá Černoc.

Všem těmto jubilantům mnoho zdraví, štěstí a také hodně spokojenosti do dalších let

přeji Kamila Ondrová
a předseda Jára Vodička

Region Mohelnice

1. polovina 2010

Leden: 87 let Jarmarova Emilie z Bakovce, nyní bytem Mohelnice. 82 let Jelínková Věra z Omelanštiny, nyní bytem Mohelnice.

Únor: 75 let Anděl Rostislav z Hlinska, nyní Lanškroun

Březen: 70 let Fritscherová Anna z Rožanky, nyní Loštice. 80 let Králová Marie z Bakovce, nyní Úsov

Květen: 86 let Knop Václav z Kurdybáně, nyní Řepová

Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví, štěstí a životní pohodu.

Za region Machovská

Region Šumperk

Oprava: V čísle 7 Zpravodaje bylo chybně uvedeno, že pí Anna Vojtišková-Dusová se dožívá 90 let. Správně má být Anna Vojtišková-Bačová - omlouvám se - Jiřina Žáková

Region Olomouc

1. čtvrtletí 2010

Leden: 55 let Soušková Emilie z Ústí n. Orlicí, nyní Toveř

Únor: 70 let Šplíchal Václav z Kurdybáně, nyní Břežce

Březen: 85 let Nováková Marie z Moldavy, nyní Nedvězí

Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně štěstí, zdraví a životní pohody

Za výbor regionu Vladimír Polák

Region K. Vary

1. čtvrtletí 2010

Leden: 80 let Glanc Josef z Poloného, nyní K. Vary. 81 let Randa Miroslav z Oseka ČR, K. Vary. 86 let Pajmová Slavěna z Holověň České, nyní Bochov

Únor: 75 let Ederová Tamara z Šepetovky, nyní Karlovy Vary

Březen: 83 let Čechura Jaroslav Strašnic ČR, nyní Teplička

Všem přejeme hodně zdraví a pohodu.

Za region Helena Horáková

Region Tachov

1. čtvrtletí 2010

Leden: 70 let pan Čermák Václav z Olšanky a pí Kožená Milada, rodačka z Českých Ozeran

Březen: 70 let Bureš Josef z Olšanky. 81 let Josef Bydžovský z Olšanky. 80 let Jiřina Slepíčková z Krupě Hranice

Všem mnoho zdraví a spokojenosti do dalších let za region Tachov přeje

Michlová Alžběta, vedoucí regionu

Region Chomutov

1. čtvrtletí 2010

Leden: 89 let Věra Polívková ze Sofievky, nyní Chomutov

Únor: 55 let Ing. Valerij Kulacký z Boratína, nyní Chomutov.

Březen: 80 let Jaroslav Ludvík z Teremna, nyní Jirkov

Hodně zdraví a štěstí do dalších let přeje za region Jiřina Kačerová a jednatel Josef Roller

Region Praha

1. čtvrtletí

Leden: 40 let Hajn Michal z Pardubic, nyní Pardubice. 75 let Adámková Jiřina ze Zdobunova, nyní Praha 5 a Krušina Miroslav Vizdice, nyní Otadovice. 80 let Kadavá Marie z Volkova, nyní Praha 8 a Václavíková Marie z Omelanštiny, nyní Praha 8. 86 let Sanitřáková Libuše, Boremel, nyní Praha 5. 87 let Křikavová Helena, Podháje u Dubna, nyní Praha 2, příslušnice 1. čs. armádního sboru a Palička Vladimír ze Zdobunova, nyní Praha 8, příslušník 1. čs. armádního sboru.

Únor: 80 let Medunová Pavlína, Huleč, nyní Kladno. 86 let Prof. Fraňková Helena, Verba, nyní Příbram. 87 let Ing. Přibyl Václav z Kyjeva, nyní Praha 9, příslušník 1. čs. armádního sboru.

Březen: 81 let, Krejčová Marie z Miriohoště, nyní Praha 9. 83 let Laubová Naděžda, Záborel, nyní Praha 4, příslušnice 1. čs. armádního sboru. 85 let Andrlé Josef z Buršovky, nyní Štířín. Hlouček Marek, Jampol, nyní Praha 5 a Kříž Antonín z Moravice, nyní Praha 10. 89 let Zelený Josef z Českého Straklova, nyní Tábor. 90 let Lomská Marie ze Zdobunova, nyní Praha 6, příslušnice 1. čs. Armádního sboru.

Svá životní jubilea oslaví i naši krajané, žijící v zahraničí:

Únor: 86 let Bernat Václav z Polska. 90 let Dobosharevitch Nina, Mstěšín, nyní Velká Británie.

Všem jubilantům co nejsrději blahopřejeme, do dalších let přejeme hodně štěstí, zdraví a životní pohody. Za členy regionu Roman Štěr

Opravy: V čísle 10 Zpravodaje 2009 došlo k chybě uvedení věku 87 let u pí Sýkorové z Moštěnice. Správný věk je 88 let. Dále došlo k chybnému uvedení rodné obce p. Zumra, bylo uvedeno z Nudle, má být z Nudyže. Nedopatřením došlo ke zkomolení příjmení pí Šuvarské na Šumvarká.

Omlouvám se

Roman Štěr

Všem jubilantům štěstí a zdraví do dalších let přeje redakce Zpravodaje

Zároveň chceme poděkovat všem zástupcům regionů, kteří nám poslali krásná přání a popřát jim do nového roku úspěchy, štěstí a zdraví a totéž všem čtenářům našeho Zpravodaje Vaše redaktorka a redakční rada

Poděkování

Vydání 1. Čísla letošního Zpravodaje bylo ohroženo, selhala technika.

Šéfredaktorka vysílala SOS na všechny strany. Volala redakční radu, členy představenstva Sdružení, vydavatele ... Nejrychlejší pomoc jí poskytla dcera Mgr. Lucie Mikušová s manželem. Zpravodaj vyšel s menším zpožděním, než jsme čekali.

Vážená šéfredaktorko a milí manželé Mikušovi, za úsilí a pomoc Vám všem jménem čtenářů Zpravodaje a členů SČVP upřímně děkuje Předseda Sdružení Oldřich Rejchrt

NAŠE ŘADY OPUSTILI ..

Region Šternberk

Sdělujeme všem členům, že 1. 12. 2009 zemřela pí Marie Růžičková-Hlaváčková ve stáří 91 roků. Pocházela z Ulbárova.

Dne 23. 12 zemřel Josef Bureš, účastník Dukelských bojů ve Svobodově armádě. Pohřeb se konal ve Šternberku 30. 12. se všemi vojenskými poctami, které zajišťuje vojenská správa Olomouc. Jménem nás, několika žijících spolubojovníků, za jejich obětavost srdečně děkujeme.

Upřímnou soustrast rodinám pozůstalých

Viktor Ráza, vedoucí regionu Šternberk

Obora u Loun

Sdělují Vám, že dne 16. 5. 2009 zemřel ve věku 88 let můj manžel Václav Horáček.

Slavěna Horáčková

Dodatečně nám došlo toto sdělení:

Dne 24. 8. 2008 zemřel náhle můj otec Mikuláš Cibulka (věk neuvedem) bytem Kroměříž.

Zprávu poslal syn Miroslav Cibulka

Rodinám pozůstalých projevuje upřímnou účast i redakce Zpravodaje

Volyňský knižní fond

V podbořanech v Městské knihovně, byl z iniciativy Historicko-dokumentační komise SČVP zřízen „Volyňský knižní fond“, ve kterém se soustředují kroniky volyňských obcí a knížky, pojednávající o volyňské problematice. Měl by se postupně rozšiřovat o výtisky, darované od vlastních autorů, nebo věnované z pozůstalosti potomky volyňských rodičů. Prozatím se podařilo získat do tohoto fondu následující výtisky.

1. Jaroslav Vaculík: Volyňští Češi v protifašistickém zápase.
2. Jaroslav Vaculík: Dějiny volyňských Čechů I.
3. Jaroslav Vaculík: Dějiny volyňských Čechů II.

4. *Jaroslav Vaculík*: Dějiny volyňských Čechů III.
 5. *Kytl, Zápotocký ... Kupičov*
 6. *Kytl, Zápotocký ... Obrázky z Kupičova*.
 7. *Kytl, Zápotocký ... Z Kupičova do staré vlasti*.
 8. *Josef Toman-Tománek*: Deník z podzimu života
 9. *Josef Toman-Tománek*: Hlas českého vyhnance.
 10. *Bonek ... Huleč česká na Volyni*.
 11. *Ing. Václav Širc*: Minulost zavátá časem.
 12. *Jindřich Šima*: Osudy českého vystěhovalce.
 13. *Josef Náhlovský*: Kronika obce Český Kvasilov
 14. Ženy bojující v zahraničních jednotkách.
 15. *J.A. Martinovský a v. Širc*: Kronika Českého Malína.
 16. *Václav Petříček*: Domov v cizině.
 17. *Antonín Holec*: Ohlédnutí na cestě...
 18. *Antonín Holec*: Album vzpomínek na Volyň 1. díl
 19. *Antonín Holec*: Album vzpomínek na Volyň 3. díl
 20. *Vladimír Dufek*: Návrat volyňských Čechů do vlasti.
 21. *J. Hofman, J. Němcová, M. Němec, M. Žáková*: Vytesán v žule. Odlita z kovu.
 22. *Jan Pospíšil*: Setkání a loučení – výbor z veršů.
 23. *Vladimír Bárta, Helena Křikavová roz. Albrechtová*: Kronika obce Podhajce.
 24. *Antonie Hřibovská*: Soumraky a úsvity. 1998.
 25. *Josef Toman*: Za svobodu 1939-1945
- Darované knížky je možno posílat na adresu: Městská knihovna v Podbořanech 441 01, Podbořany. *Václav Petříček*

Príspevky na tiskový fond Prosinec 2009

- Region Nymburk**: Jaroslav Ornst, Butoves, 5000 Kč. Anna Jancúrová, Butoves 150 Kč.
- Region Praha**: Jaroslava Lukavská, Praha, 200 Kč. Jiřina Orlová Praha, 200 Kč. Josef Šplichal, Praha, 200 Kč. Marie Soprová, Praha, 200 Kč. Mgr. Helena Fraňková, Příbram, 500 Kč. MUDr. Miluše Králíčková, Praha, 200 Kč. Ing. Věra Ruferová, Nymburk, 200 Kč. Marie Živná, Praha, 100 Kč. Jiřina Kolářová, Praha, 200 Kč.
- Region Žatec**: Kunešová Drahomila, Žatec, 500 Kč. Helena Tomešová, Žatec, 200 Kč. Jiří Dlouhý, Vroutek, 400 Kč.
- Region Brno**: Ludmila Dobrá, Brno, 300 Kč.
- Region Šumperk**: Jiří Jersák, Šumperk, 300 Kč.
- Region Mohelnice**: Anna Fritscherová, Loštice, 200 Kč. Zdislav Košťál, Mohelnice, 200 Kč.
- Region Tachov**: Vladimír Končický, Třemešná, 100 Kč.

Region Mariánské Lázně: Jiřina Kokštejnová, Velká Hleďsebe, 200 Kč.

Region Rakovník: Alla Kutková, Rakovník, 200 Kč.

Region Chomutov: Jiřina Vinšová, Chomutov, 200 Kč.

Region Domažlice: Ing. Josef Vích, Horšovský Týn, 200 Kč.

Opět mimořádné příspěvky na tisk:

Region Moravský Krumlov: Jaroslav Sitar, Branišovice, 2000 Kč.

Region Moravskoslezský: Ing. Vladimír Vacek, Fulnek, 5000 Kč.

Za tyto příspěvky ze srdce děkujeme.

Zpravodaj SČVP

Důležité upozornění:

Jelikož na konto došly další platby, u kterých nebylo možné určit dárcce, proto prosím, aby se dárci přihlásili ekonomce Marii Nečasové (tel. 487 862 703 nebo mobil 728 351 726) a budou uveřejněni v dalším čísle Zpravodaje.

A ještě jednou chci upřesnit, že složenka, kterou jste obdrželi v čísle Zpravodaje 10, nebyla určena pro členské příspěvky. Ty platíte ve svém regionu. Je pro dobrovolný dar a ještě jednou prosím, uvádějte do *variabilního symbolu* číslo své legitimace, a tím si určíte dárcce. Děkuji za pochopení a zprávy. *Nečasová*

Zpráva ediční a distribuční komise Předsednictva CV SČVP

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel nedávno vydalo kroniku obce Malá Zubovština pod názvem **Česká kolonie Malá Zubovština na Ukrajině**, jímž autorem je tamější rodák a bývalý ředitel školy **Jaroslav Ornst**.

Autor v ní velmi podrobně a zajímavě líčí nezáviděníhodný život hrstky Čechů těsně za hranicemi bývalé Volyňské gubernie. Těch několik kilometrů způsobilo, že čeští obyvatelé Malé Zubovštiny nesměli po válce přesídlit do Československa. Prožili ještě dalších 45 let v „sovětském ráji“ a nebyť černobylské havárie žili by tam asi dodnes.

Velmi vám tuto knihu doporučujeme jednak kvůli zajímavému obsahu, a jednak proto, že autor má literární zkušenosti a umí zajímavě psát. Kniha má 170 stran, řadu fotografií a stojí 120 korun. Můžete si ji objednat a předplatit u distributora knih ve svém regionu.

Kromě této novinky je možné si ze starších knih objednat: **Dějiny volyňských Čechů II. J. Vaculíka (95) Kč, Vytesán v žule, odlitá z kovu – o odhalení pomníku v Rovně a v Žatci (140 Kč), Nezaváté časem VI. Paličky (60 Kč), Ukrajinci v Čechách a na Moravě. Zilynského (česky a ukrajinsky 35 Kč), Kronika Českého Kvasilova M. Šereťuka (40 Kč), Paprsky kalicha... O. Rejchrt (o evangelicích na Volyni 150 Kč), Volyňští Češi v 1. a 2. Odboji J. Hofmana a J. Vaculíka (200 Kč). Češi v cizině 1850-1938. Vaculíka (120 Kč).**

Knihy je možné si vyzvednout proti zaplacení při zasedání Celorepublikového výboru SČVP nebo jeho Předsednictva. Za tuto praxi se omlouváme, ale nemůžeme si dovolit dávat knihy na dluh asi nemáme kapacity na to, abychom je posílali poštou. Blíží informace je možné získat e-mailem na adrese:

miloslava.zakova@seznam.cz,
nebo telefonicky na mob. 604 755 346.

Miloslava Žáková, Otakar Martinovský
PS: V těchto dnech vydal Památník Lidice reprezentační knížku o tragédii Českého Malína **Český Malín – Lidice volyňských Čechů**. Text sestavila a upravila Paed. Dr. **Darina Martínová**. Podklady, vzpomínky, fotografie a další dokumenty připravila spolu s **J. Řepíkem**. Knižka stojí 50 Kč a můžete si ji zakoupit rovněž prostřednictvím regionálních distributorů

Distributoři v regionech:

Předsedové regionů přihlásili ediční a distribuční komisi tyto distributory:

Broumov: Doc. Boris Iljuk
Chomutov: Jaroslav Báča
Karlovy Vary: Helena Horáková
Litoměřice: Miluše Dědková
Tachov: Zdena Mrázková
Varnsdorf: Miloš Šimek
Žatec: Josef Holec
Moravský Krumlov: Alexandr Pochrt
Moravskoslezský: Vladislav Mareš
Olomouc: Vladimír Polák
Šternberk: Viktor Ráza
Šumperk: Alena Kubelová
Uničov: Blanka Langrová
Vyškov: Dagmar Martinková
Ostatní regiony distributory nepřihlásili

Výzva
Předseda regionu Varnsdorf Miloš Šimek hodlá uspořádat setkání **umělců (fez Bárů, malířů, uměleckých kovářů aj.)** z řad rodáků z Volyně a jejich potomků. Vyzývá zájemce, aby se přihlásili na e-mail: simek@skolaraspenava.cz nebo na č. tel. 776 797 162.

Termíny zasedání:

Po projednání v sekretariátu ČSOL bude pro naše zasedání rezervována klubovna v hotelu Legie podle následujícího rozpisu.

Středa 17. 2. 2010
od 10.00 - 15.00 hod.
Předsednictvo celostátního výboru

Středa 24. 3. 2010
od 10.00 - 16.00 hod
Celostátní výbor

Středa 16. 6. 2010
od 10.00 - 15.00 hod
Předsednictvo celostátního výboru

Středa 15. 9. 2010
od 10.00 - 15.00 hod
Předsednictvo celostátního výboru

Středa 24. 11. 2010
od 10.00 - 16.00 hod
Celostátní výbor

Oldřich Rajchrt

Důležité upozornění! Jelikož se mnozí dotazy dárců na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. **Název konta:** Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. **Číslo konta:** 000000-1937591369/0800, Čs spořitelna a.s. - Rytiřská 29, Praha 1. **Dary můžete posílat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil.: 728 351 726..** Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejnění darů-dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! **Krajané! Neposílejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení.** Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zaslejte na adresu: **Antonie Kramná, ul. Černého 513/5, 182 00 Praha 8**

Tiráž: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zaslejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová, Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s.p. odštěpným závodem Praha č.j.nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 28.01.2010